

дната безъ дръгата е несвършена една вѣра, и не стига за спасеніето, защото умозрителната безъ практическата е мъртва; практическата пакъ безъ умозрителната е слѣпа; и единъ Христіанинъ, който нѣма ни едната, ни дръгата, е или като единъ боленъ, който не може да ходи безъ сила, или като единъ слѣпъ, който не може да види безъ очи: „Многовиденъ е на Божественното ученіе образътъ, (говори Истинъ философътъ, и мъченикътъ) а смива се като въ една главина и въ ученіето, и съзлюденіето на Божинты заповѣди, и въ Божественното познаніе, и поклоненіе.“ Вѣрата за да бѣде свършена, трѣбва да е кѣсно и умозрителна, сирѣчь познаніе на онаа истина, която съдържава ученіето на вѣрата, и практическа, сирѣчь дѣланіе на онаа добродѣтель, която заповѣдва законътъ на вѣрата; и Христіанинътъ за да бѣде свършенъ Христіанинъ, трѣбва да има и едната, и дръгата; сирѣчь и познаніето, за да знае онава, което вѣрва, и дѣланіето, за да прави, какъ-то вѣрва.

Сега нека видимъ каква е вѣрата, която имамы въ тѣхъ времена ный Христіанити, и колко е недостатъчна, толко въ умозрѣніето, колкото и въ дѣланіето на свършената вѣра. Първо убо, колкото споредъ умозрѣніето; о колко голѣмъ е, вжтрѣ въ толка истинна свѣтлина, мракътъ на раздмътъ! Дошелъ былъ Исусъ въ страныта на Кесаріа Філіппова, и тѣка предложилъ на ученициты си такъвъ въпросъ: человекѣцити (имъ рѣкъла) кого ма имътъ да сьмь азъ? „Когдъ ма глагблютъ быти сѣна человекѣческаго;“ (1) тѣ мѡ отговорили: человекѣцити не познаватъ, кой си ты; единъ тѡ има за едного, дръгъ за дръгиго; никой тѡ не има за такъвъ, какъвъ-то си ты отъ истина. Едни дѡматъ, че ты си Юаннъ Кръстительтъ; дръги, че ты си Іліа; дръгы, Іереміа; дръгы пакъ, че ты си единъ пророкъ междъ дръгыты: „Ови оубѡ Іѡанна Крестітелѡ: ѳніи же Ілію: дръгѣи же Іеремію, ѳлѣи единаго ѡ прорѡкъ.“ (2) Добрѣ, нъ кой, кого ма дѡмате да сьмь азъ; да ли нѣкакъ си сте ма познали до сега? „Бы же, когдъ ма глагблете быти?“ (3) Ный отговорилъ Симонъ Петръ съ ұстата на всыты Апостола, ный дѡмамы: „че ты си Христосъ сынътъ на Бога живаго.“ (4) Тѣи отговорили Апостоли-ти, и исповѣдали Христа какъвъ-то былъ отъ истина, а не какъвъ-то го имали дръгыты человекѣци. Нъ ако си надмимъ, че тѣ не бы знали

[1] Мат. гл. 16 ст. 13. [2] ст. 14. [3] ст. 15. [4] ст. 16.